

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2020r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Marek Tyciński
Protokolant:	sekr .sądowy Marcin Szymczak

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2020r.

sprawy:

oskarżonego B. P. (1) urodz. (...) w B.

syna M. i J. zd. P.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 25 kwietnia 2019r. w T. przy ul. (...). J. P. (...), pod nieobecność właścicielki, wdarł się do mieszkania M. L. (1), a następnie przy użyciu siekiery doprowadził do uszkodzenia znajdującego się tam mienia, poprzez wybicie szyby w oknie balkonowym wartości 600 zł i zniszczenia kuchenki mikrofalowej marki S. o wartości 400 zł, czym spowodował straty w łącznej kwocie 1000 zł na szkodę M. L. (1),

tj. o czyn z art. 193 § 1 kk i 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

2. W dniu 25 kwietnia 2019r. w T. przy ul. (...). J. P. (...), pod nieobecność właścicieli wdarł się do mieszkania M. C., a następnie przy użyciu siekiery doprowadził do uszkodzenia znajdującego się tam mienia, poprzez uszkodzenia meblościanki wartości 700 zł, znajdujących się na jej kryształów wartości 500 zł, żyrandola wartości 100 zł, czym spowodował straty w łącznej kwocie 1300 zł na szkodę M. C.

tj. o czyn z art. 193 § 1 kk i 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka

I. Uznaje oskarżonego B. P. (1) za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów z tym ustaleniem, iż oskarżony działał publicznie bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. dwóch występków z art. 193 § 1 kk i 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk i za to przyjmując, iż oskarżony działał w ciągu przestępstw na podst. art. 91 § 1 w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie w myśl art. 69 § 1 i 4 kk i 70 § 2 kk warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat;

II. Na podst. art. 72 § 1 pkt 2 kk zobowiązuje oskarżonego do przeproszenia pokrzywdzonych M. L. (1) i M. C. listownie w terminie miesiąca od uprawomocnienia się wyroku;

III. Na podst. art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. Na podst. art. 57a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz M. L. (1) nawiązkę w wysokości 300 zł (trzysta złotych) i na rzecz M. C. kwotę 1300 zł (tysiąc trzysta złotych);

V. Zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty, a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 1443/19</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	B. P. (1)	Oskarżony został uznany za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, tj. tego, że: 1. W dniu 25 kwietnia 2019r. w T. przy ul. (...). J. P.(...), pod nieobecność właścicielki, wdarł się do mieszkania M. L. (1), a następnie przy użyciu siekiery doprowadził do uszkodzenia znajdującego się tam mienia, poprzez wybite szyby w oknie balkonowym wartości 600 zł i zniszczenia kuchenki mikrofalowej marki S. o wartości 400 zł, czym spowodował straty w łącznej kwocie 1000 zł na szkodę M. L. (1), tj. czynu z art. 193 § 1 kk i 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk 2. w dniu 25 kwietnia 2019r. w T. przy ul. (...). J. P. (...), pod nieobecność właścicieli wdarł się do mieszkania M. C., a następnie przy użyciu siekiery doprowadził do uszkodzenia znajdującego się tam mienia, poprzez uszkodzenia meblościanki wartości 700 zł, znajdujących się na jej krysztalów wartości 500 zł, żyrandola wartości 100 zł, czym spowodował straty w łącznej kwocie 1300 zł na szkodę M. C. tj. czynu z art. 193 § 1 kk i 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,	

		z tym ustaleniem, iż oskarżony działał publicznie bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. dwóch występów z art. 193 § 1 kk i 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk oraz przyjmując, iż oskarżony działał w ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 25 kwietnia 2019 roku B. P. (1) zażył amfetaminę oraz spożywał alkohol. Około godziny 14:00 przebywał w okolicy domów znajdujących się przy ul. (...) w T.. Mieszkają tam m.in. M. C. i M. L. (1), które wówczas nie przebywały w swoim miejscu zamieszkania. B. P. (1) znalazł na posesji siekiere. Następnie wdarł się do mieszkania M. L. (1) oraz przy użyciu siekiery doprowadził do uszkodzenia znajdującego się tam mienia, poprzez wybite szyby w oknie balkonowym wartości 600 zł i zniszczenia kuchenki mikrofalowej marki S. o wartości 400 zł. W drugiej kolejności wdarł się do mieszkania M. C., gdzie przy użyciu siekiery doprowadził do zniszczenia znajdującego się tam mienia, poprzez uszkodzenia meblościanki wartości 700 zł, kryształów	wyjaśnienia B. P. (1)	23-25, 58-60	

wartości 500 zł oraz żyrandola wartości 100 zł. Sprawca został zatrzymany na miejscu zdarzenia. Badanie stanu trzeźwości B. P. (1) wykazało, że zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wynosiła 0,65 mg/l.			
zeznania M. C.	33-34, 87v		
zeznania M. L. (2)	8-9, 87v		
zeznania O. J.	15-16, 87v-88		
protokół oględzin	12		
protokół badania stanu trzeźwości	7		
protokół zatrzymania osoby	2-4		
B. P. (1) nie był dotychczas karany sądownie.	informacja dot. karalności	27	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia B. P. (1)	Sąd obdarzył wyjaśnienia oskarżonego przymiotem prawdziwości. Przyznał się bowiem do popełnienia zarzucanych mu czynów, zaś jego sprawstwo i wina, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, nie budzi wątpliwości. Oskarżony zaznaczył, że nie zna osób, które zamieszkują w domach do których wtargnął, a następnie zniszczył znajdujące się tam mienie. Podkreślił także, że nie miał żadnego konkretnego powodu, by to uczynić, zaś jego zachowanie było najprawdopodobniej spowodowane wcześniej zażytą amfetaminą w połączeniu ze spożytym alkoholem. Z uwagi na swój stan nie potrafił dokładnie określić jakie straty spowodował. Biorąc pod uwagę powyższe, wyjaśnienia oskarżonego przyczyniły się do dokonania ustaleń faktycznych na gruncie niniejszej sprawy.	
zeznania M. C.	Zdaniem Sądu depozycje powyższego świadka są wiarygodne. Wprawdzie nie było jej w domu		

	podczas zdarzenia, lecz dokładnie opisała straty, które poniosła wskutek zachowania oskarżonego. Jej zeznania są logiczne i wyważone, zaś podana przez nią wartość uszkodzonego mienia nie jest wygórowana.	
zeznania O. J.	Świadek jest synem M. C.. Z jego zeznań wynika, że przebywając w domu usłyszał odgłos tłuczonego szkła, a następnie zobaczył oskarżonego z siekierą i stwierdził, że zarówno w pokoju, który zajmuje jego matka, jak i w części domu zajmowanego przez siostrę zostało uszkodzone mienie. Zeznania powyższego świadka są konsekwentne i wewnętrznie spójne, a także korelują z wyjaśnieniami oskarżonego i depozycjami pokrzywdzonych odnośnie charakteru zniszczeń.	
zeznania M. L. (2)	Sąd uznał za wiarygodne także zeznania powyższego świadka. M. L. (1) zeznała, że w dniu zdarzenia wyszła z wnuczką na zakupy, a gdy wracały zobaczyły, że oskarżony demoluje ich dom przy pomocy siekiery. Depozycje powyższego świadka są logiczne, a także korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Z kolei podana przez nią wartość	

	uszkodzonego mienia nie jest wygórowana.		
	Sąd dał wiarę dowodów w postaci protokołów zatrzymania osoby, oględzin, a także badania stanu trzeźwości . Dokumenty te zostały przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości. Również Sąd nie miał podstaw aby podważyć ich wiarygodność		
informacja dot. karalności	Jest to dokument urzędowy, którego prawdziwość nie budzi wątpliwości.		
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo		

	warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	B. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwolił, w sposób niebudzący wątpliwości, ustalić, że oskarżony popełnił zarzucane mu czyny. Art.193 kk stanowi, że kto wdziera się do cudzego domu, mieszkania, lokalu, pomieszczenia albo ogrodzonego terenu albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca takiego nie opuszcza, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku, a art.288 §1 kk, że kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Z kolei art. 11 §2 kk stanowi, że jeżeli czyn wyczerpuje znamiona			

określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Oskarżony nie znał zarówno M. C., jak i M. L. (1) oraz korzystając z ich nieobecności wdarł się do zajmowanych przez nie części budynku położonego przy ul. (...) w T.. Wdarcie się o którym mowa w art. 193 kk jest rozumiane jako wejście do cudzego obiektu przy użyciu przemocy (np. odepchnięcie siłą gospodarza, wyłamanie drzwi) albo przynajmniej wbrew protestom lub woli dysponenta lokalu (L. G., Prawo karne, 2017, s. 270). Decydujący jest w tym wypadku nie tyle jednak techniczny sposób przeniknięcia sprawcy do sfery chronionej mirem domowym, ile jego wola do jego naruszenia (M. F., Przestępstwa przeciwko wolności, s. 90). Wdarcie się musi być bezprawne. Taka sytuacja miała miejsce na gruncie niniejszej sprawy. Jednocześnie oskarżony, w po wdarcu się do owych mieszkań, za pomocą siekiery znalezionej na posesji, dokonał uszkodzenia znajdującego się tam mienia - szyby, kuchenki mikrofalowej, meblościanki, kryształów oraz żyrandola. Sąd przyjął

także, że oskarżony działał w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, a więc w warunkach opisanych w art. 91 § 1 kk.

Nadto, zdaniem Sądu czyny, których dopuścił się oskarżony stanowią występki o charakterze chuligańskim. Zgodnie z definicją zawartą w art. 115§21 kk występkiem o charakterze chuligańskim jest występki polegający na umyślnym zamachu na zdrowie, wolność, cześć lub nietykalność cielesną, bezpieczeństwo powszechne, działalność instytucji państwowych lub samorządu terytorialnego, na porządek publiczny, albo na umyślnym niszczeniu, uszkodzeniu lub czynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy, jeżeli sprawca działa publicznie i bez powodu albo z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego.

Z użytego w omawianym przepisie określenia "zamach" wynika, że czyn chuligański z zasady ma charakter agresywny, gwałtowny, choć nie jest to cecha niezbędna i można sobie wyobrazić formy chuligańskiego zamachu bez użycia siły fizycznej przez sprawcę (np. wpuściecie gazu łzawiącego do gmachu publicznego, podpalenie,

uszkodzenie rzeczy w sposób uniemożliwiający jej funkcjonowanie).

Publiczny charakter czynu oznacza natomiast, że ze względu na miejsce, okoliczności lub sposób działania sprawcy jego zachowanie jest lub może być dostępne (postrzegane) przez większą, bliżej nieokreśloną liczbę osób (tak trafnie wyr. SN z 3 VIII 1972 r., Rw 743/72, Biul. Inf. SN 1972, poz. 10; Uchwała 7 sędziów SN z 20.09.1973r., VI KLZP 26/73, OSNKW 1973, nr 11, poz. 132). Najczęściej jest to działanie w miejscu publicznym (np. na placu, stadionie sportowym, ulicy, lokalu publicznym), przez które należy rozumieć miejsce dostępne bez specjalnego zezwolenia bliżej nieokreślonego kręgowi osób. Jednakże w doktrynie wskazuje się, że w grę może wchodzić także inne miejsce, jeżeli okoliczności lub sposób działania nadają mu cechę publiczności (np. rzucanie w przechodniów przedmiotami przez okno prywatnego mieszkania). W doktrynie wskazuje się, że publiczności działania nie wyklucza fakt, że sprawca działał wobec grupy osób dających się w pełni zidentyfikować, jeżeli działanie odbywa się w miejscu publicznym (J. Giezek (red.), N. Kłaczyńska, G. Łabuda,

Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz, LEX, 2007.)

Przesłanka działania bez powodu lub z oczywiście błahego powodu odnosi się z kolei do motywacji (pobudek) podjętego działania. Oznacza to, że w świetle ocen społecznych agresywne zachowanie sprawcy nie da się niczym wytłumaczyć, jest bez powodu (np. atakuje przypadkowo spotkanego przechodnia, bezmyślnie niszczy cudzą rzecz), albo że powód tego zachowania jest błahy, rażąco nieadekwatny do przyczyny, która go wywołała (np. bije człowieka za to, że zwrócił mu uwagę na zbyt głośne zachowanie się w miejscu publicznym.). W każdym razie nieadekwatność agresywnego zachowania określa porównanie obiektywnych cech tego zachowania z bodźcem (powodem), który je wywołał (por. wyr. SN z 25 X 1974 r., Rw 496/74 z glosą A. Spotowskiego, PiP 1975, nr 8-9).

Zdarzenia w postaci naruszenia miru domowego oraz umyślnego zniszczenia cudzego mienia objęte zarzutami w niniejszej sprawie miał charakter agresywny i gwałtowny. Oskarżony przy użyciu znalezionej na posesji siekiery demolował dom,

uprzednio się do niego wdzierając. Nie zważał, że zniszczy mienie należące do jego mieszkańców, w tym wyposażenie lokali, a nawet szybę. Sąd uznał, że działanie oskarżonego było publiczne, bowiem mogło być obserwowane przez nieokreśloną liczbę osób, które, podobnie, jak on przed zdarzeniem, przechodziły ul. (...). Nie ulega również wątpliwości, iż B. P. (2) działał bez powodu, bowiem, jak sam przyznał, stan w którym się znajdował spowodował, że odczuł zdenerwowanie i złość, zaś pokrzywdzonych wcześniej nie znał i jego działanie nie było ukierunkowane przeciwko nim. Sąd uznał także, iż powyższym działaniem oskarżony okazał rażące lekceważenie dla porządku prawnego, nie licząc się z konsekwencjami swojego zachowania w postaci zniszczenia mienia oraz naruszenia miru domowego.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. P. (1)	I	I	Na podstawie art. 91 § 1 w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk Sąd wymierzył B. P. (1) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności , której

wykonanie w myśl art. 69 § 1 i 4 kk i 70 § 2 kk warunkowo zawiesił na okres 2 lat.

Skazując za występki o charakterze chuligańskim, Sąd wymierza karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości nie niższej od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. (art. 57a § 1 kk) Na gruncie niniejszej sprawy Sąd był więc zobligowany wymierzyć oskarżonemu co najmniej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, iż kara w powyższym wymiarze jest adekwatna i sprawiedliwa. Jako okoliczność łagodzącą Sąd poczytał uprzednią niekaralność oskarżonego i jego młody wiek, natomiast jako okoliczność obciążającą sposób działania sprawcy, wysoki stopień zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynu, determinowane głównie jego sposobem działania. Jednocześnie Sąd uznał, iż w stosunku do oskarżonego można wysnuć pozytywną prognozę kryminologiczną i warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, korzystając z możliwości określonej w art. 69 § 4 kk. Sąd miał na względzie wyżej opisane okoliczności łagodzące, a także

			postawę sprawcy w toku postępowania. Zdaniem Sądu, 2 –letni okres próby jest wystarczający dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary i jednocześnie będzie stanowił wystarczający impuls do przestrzegania przez oskarżonego porządku prawnego. Oskarżony musi bowiem uświadamiać sobie, że w przypadkach rażącego naruszania porządku prawnego lub ponownego popełnienia przestępstwa Sąd będzie mógł zarządzić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności.
B. P. (1)	II	I	Na podstawie art. 72 § 1 pkt 2 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do przeproszenia pokrzywdzonych M. L. (1) i M. C. listownie, w terminie miesiąca od uprawomocnienia się wyroku. Zdaniem Sądu charakter popełnionych przez oskarżonego czynów zabronionych przemawia za koniecznością skierowania w stronę pokrzywdzonych przeprosin. Jednocześnie forma listowna wydaje się odpowiednia.
B. P. (1)	III	I	By dodatkowo zweryfikować przebieg okresu próby, na podstawie art. 73§2 kk Sąd oddał oskarżonego w tym czasie pod dozór kuratora.

B. P. (1)	IV	I	Sąd, zobligowany treścią art. 57a § 2 kk, zasądził od oskarżonego na rzecz M. L. (1) nawiazkę w wysokości 300 zł i na rzecz M. C. kwotę 1300 zł. Ma to stanowić rekompensatę za starty wyrządzone przez oskarżonego. Orzekając nawiazkę wobec M. L. (1) Sąd wziął pod uwagę, że otrzymała od ubezpieczyciela kwotę 700 zł.
Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	Sąd zwolnił oskarżonego od uiszczenia opłaty i kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa, w myśl 624 § 1 kpk. Oskarżony jest uczniem i pozostaje na utrzymaniu ojca, dlatego nie byłby w stanie ich pokryć bez uszczerbku dla kosztów własnego utrzymania, zwłaszcza, że Sąd orzekł wobec niego nawiązkę.	
Podpis		